rättikud wõtma läks ei leidnud
ta teda ta läks kurwa meelega
isa järele kodu kui naad õhtu
laudas istusid ütles isa Sa
oled mul' üks hea naine kas pea
magab Wõeras ema kostnud
magab jah õe silma tungis
pisar Koraga lindab üks hall
kulli moodi lind ükse küüniss
pakku peale ja hüiab Wõeral=
emal weski kiwi kaela; kukku
Isase käsi kiwi kaela kukku
õele kuld keed kaela kukku
Tumalaga õekene kukku
Ja siis lindanud ta metsa
kukku ja kukku hüides
Isa ja ema läinud õue ime lind
waatama seal kukunud kag
kuuse oksa pealt kuku ja ko
kukkunud Weski kiwi Wõera=
ema kaela ja surustand ta
ära jälle hüid kägu kuku

ja kohe kukkunud pilwest
käsi kiwi isa kaela isa hakas
appi karjuma õde ärkas nuttust
ja jooksis õue kui ta nägi mis
sündinud oli ehmatas ta ära
Kägu kukub jälle ja ilus raske
süd paeldega kuld kee langes
nein kaela tüttar laps ei teadnud
mis taga õieti juhtunud oli kui
üks noor mees ilusa hobuse selgas
õue sõidab ja teretates teed
küsib ta nääb mis sündinud
küsib tütarlapse käest seletust
see ei tea kedagi wastata
Seal tuleb üks wana hallwana
mees walge habe suus kuld kepi=
ka see oli wana isa ehk taewa
taat ise ja ütles mina olen
õigus ja waeste taste abi ja
need inimesed on sellepärast
nuheldud saanud et naad
lüga ület kohut nendele